

Шановні заводчани!

Цієї неділі християни західного обряду святкують світле Воскресіння Христове. Наближення цього Великого дня для кожного з віруючих осяєне передчуттям надії і радості, прагненням духовного очищення.

Християнська віра завжди була важливою складовою буття українського народу, яка символізує перемогу вічних людських цінностей над буденними проблемами. І зараз ці святі традиції та духовність єднають українську націю! Тому так важливо усвідомити, що своїм Воскресінням Господь оновлює людську природу, даруючи зміцнення внутрішніх сил кожному християнину в його служінні країні, суспільству, родині, ближньому.

Чималі труднощі випали на долю нашої держави і всього українського народу. Проте, нам не варто сприймати дійсність лише в темних тонах та впадати у відчай! Необхідно вірити

та надіятися, що Господь не залишить нас і в Україну обов'язково прийде мир, злагода та добробут. Саме це об'єднує націю, робить нас сильнішими, мудрішими та людянішими.

Великодні свята – це і найкращий час підтримати знедолених, подарувати їм увагу, милосердя, турботу. Це й слушна нагода вишанувати пам'ять тих, кого немає серед живих, хто, залишивши нам свою любов та життєвий досвід, поринув у вічність. Обов'язково згадаймо їх молитвою і добрим словом.

Звертаючись до кожного з Вас, шановні заводчани, хочу побажати, щоб Великдень приніс у Ваші домівки

радість та благополуччя, щастя та міцне здоров'я. Я бажаю кожному Божого благословення – запоруки миру в нашій країні! А Чудо Воскресіння Христового надихає всіх нас на добрі та праведні справи.

**Генеральний директор
Роман Білоскурський**

Бізнес-форум

**tire
technology
EXPO**

Нещодавно у німецькому Ганновері протягом трьох днів проходила щорічна виставка Tire Technology Expo 2019. Цей форум збирає світових лідерів у розробці та виробництві автомобільних шин. Прийняла участь у роботі форуму і делегація Першого київського машинобудівного заводу.

Під час дискусії біля стенду заводу.

За словами організаторів, цього року у виставці прийняли участь 319 учасників та 550 делегатів, які, враховуючи експозиції, розміщалися у трьох великих залах. За час роботи виставки її відвідали понад 5600 осіб, що є рекордним показником. Під час презентаційних заходів з доповідями виступили 180 фахівців у галузі шинних розробок. Спеціалісти обговорили питання, які стосуються майбутніх транспортних рішень, випробування шин, поліпшення матеріалів і гумових сумішей, вдосконалення виробництва, методів моделювання, переробки шин, наукових напрацювань щодо полімерів, бізнес-конструкцій та досягнень в розробці пневматичних шин.

Необхідно відзначити, що наш завод був єдиним вітчизняним підприємством, яке взяло участь у роботі виставки. Безумовно, подібні заходи – це додатковий досвід, нові бізнес – контакти, можливість заявити про себе, а також повернути втрачені ділові зв'язки.

Підводячи підсумки конференції організатори окремо зазначили, що у наступному році Tire Technology Expo відзначатиме 20-річчя своєї діяльності. А кращий показник своєї роботи вони бачать у тому, що на наступний рік сьогоднішніми учасниками вже зарезервовано 90% території експозицій.

Життя заводу

Соціальний аспект

Нещодавно на нашому заводі пройшли звітно-виборчі збори профспілкової організації. Чинний голова профкому Валерій Скрипка підбив підсумки трьохрічної діяльності, а делегати дали оцінку роботи її очільника.

Порядок денний заходу складався з наступних питань: звіт про діяльність профспілкового комітету та ревізійної комісії, обрання нового очільника профкому, оновленого складу ревізійної комісії, а також комісій із соціального страхування та по трудовим спорам.

На початку промови Валерій Скрипка зазначив, що профспілковий комітет завжди був невід'ємною частиною колективу заводу та його соціальною опорою. Одним із пріоритетів у своїй діяльності він бачить суворе дотримання норм та положень колективного договору, враховуючи соціальні пільги та гарантії працівникам підприємства. «Загалом ми провели 49 засідань профкому у взаємодії із завкомом, 5 загальних зборів, 6 разів на наших заходах був присутнім Генеральний директор. Відмічу, що ми постійно запрошуємо представників ветеранської організації. На всіх зборах оперативно обговорюємо актуальні теми, пов'язані з нашими працівниками» – зазначив Валерій Анатолійович.

Говорячи про дозволя за заводчан, Валерій Скрипка зауважив, що налагоджена тісна взаємодія з Національним академічним театром російської драми ім. Лесі Українки і вже понад 200 заводчан мали можливість на безкоштовній основі відвідати вистави. Говорячи про соціальний аспект, та враховуючи сьогоднішні

економічні реалії, профком у взаємодії з адміністрацією заводу, надав двадцяти працівникам матеріальну допомогу на суму понад 35 тисяч гривень.

Підтримуються фінансово і наші ветерани. Щомісяця для адресної матеріальної підтримки, через Раду ветеранів передається тисяча гривень, а наприкінці минулого року завод сформував 88 комплектів аптечек з ліками для колишніх працівників підприємства.

Крім того, за безпосередньої участі профкому на заводі вже пройшло два шахових турніри, а у перспективі організація змагань серед рибалок.

Коментуючи роботу профспілкового комітету, Генеральний директор Роман Білоскурський, який був присутній на зборах зауважив, що існує постійний дієвий діалог між адміністрацією та профспілковим комітетом. «Наша співпраця проходить в напрямку, що зміцнює позиції трудового колективу та підприємства загалом. Хочу запевнити, що всі намічені плани, включаючи соціальний аспект, ми обов'язково виконаємо», – зауважив Роман Євгенович.

За рішенням делегатів зборів робота профкому за звітний період була визнана задовільною, а Валерій Анатолійович Скрипка був переобраний його головою на новий термін.

Крім того, за рішенням делегатів, сформовано поіменний склад профкому у складі: Юрій Шелестюк, Іван Андрушкевич, Микола Гармаш, Надія Рудницька, Олександр Житовоз, Євгеній Рожок, Микола Дранік, Ярослав Лисенко, Сергій Іваненко.

До складу ревізійної комісії увійшли: Юрій Пісунк, Юлія Костина та Тетяна Носова. Комісія із соціального страхування складатиметься з чотирьох осіб: Іван Андрушкевич, Микола Гармаш, Зінаїда Гончаренко та Олена Скок. Комісія по трудовим спорам матиме трьох осіб: Зінаїда Гончаренко, Микола Гармаш та Микола Дранік.

Наприкінці зборів делегати своїм голосуванням підтвердили статус профспілкової організації АТ «Перший київський машинобудівний завод», пов'язаний з новою назвою підприємства.

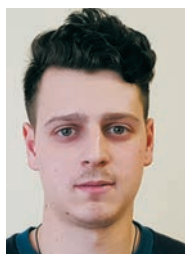
Проблема

Бажання працювати

Брак фахівців робочих професій актуальний для промислового комплексу як ніколи. З іншого боку, спеціалісти старої, ще радянської школи, йдуть на пенсію. Проблема передачі безцінного досвіду, навчання молоді практичним азам професії, взаємодія між поколіннями, стоїть на всіх підприємствах дуже гостро.

Редакція звернулася до молодих спеціалістів, які нещодавно прийшли працювати на завод, з проханням поділитися своїм баченням та думками щодо цієї проблематики.

У наступному номері ми поговоримо з досвідченими фахівцями, наставниками молоді.

Олександр Шаповалов, інженер-технолог відділу головного технолога.

– Мій вибір професії після закінчення школи був свідомим. Дід та бабуся за фахом – інженери, батько працює головним технологом на Костянтинівському заводі механічного обладнання – говорить Олександр. – Ще школярем він водив мене на підприємство, давав не складні завдання, я виконував обов'язки помічника токаря. Мені подобалося там працювати.

У 2014 році Олександр закінчив середню школу та поступив у столичний КПІ, на механіко-машинобудівний інститут. «Я дуже хотів розвиватися у своїй професії тому у Інтернеті розмістив власне резюме, яким зацікавилася декілька приватних структур. Але це були пропозиції щодо офісної роботи, а мене цікавила практична робота з залізом. У канікули, приїжджаючи до батьків, шліфував знання практикою. На заводі, де працює батько, я завжди старався виконувати завдання, що мені давали» – згадує Олександр.

Одразу він отримав пропозицію від одного підприємства, пройшов декілька співбесід і майже погодився на працевлаштування. – Але тут мені зателефонували з «Більшовика», з відділу кадрів. Я був здивований, адже була інформація, що завод не працює. Тому я зацікавився і на власні очі вирішив на все подивитися – говорить Шаповалов. – Побачивши стан справ на власні очі, поспілкувавшись з заводчанами, вирішив прийти на цей завод працювати. Наступного дня приніс документи і

прийшов на завод о 7.30. Мене просто підштовхнули до прийняття швидкого рішення – з гумором говорить Олександр.

Молодий спеціаліст не залишився на самоті. Саме Івана Любченка та Сергія Волохова постійно згадує Олександр, коментуючи перші місяці на заводі. «Я постійно спілкувався з більш досвідченими працівниками, подекуди дискутували, переконували один одного у правильності тих чи інших рішень. Якщо не згоден – наводжу аргументи. Це йде на користь справі, я набираюся досвіду», – говорить молодий спеціаліст. Крім того, Олександр часто спілкується з батьком, отримує від нього поради, обмінюється ідеями або новаторськими рішеннями.

За словами Шаповалова наставники не дають йому розслаблятися, постійно завантажують роботою, дають нові завдання. – Зрозумів, що мені повезло, адже наставник може допомогти або своєю байдужістю вбити у молодого фахівця бажання йти вперед. Я свій вибір зробив – посада технолога це тільки початок – резюме розмову Олександр.

Оксана Задорожна – старший майстер контрольний відділу технічного контролю якості та стандартизації.

– На сьогоднішній день я ще навчаюся в Київському політехнічному інституті на інженерно-фізичному факультеті на кафедрі композиційних та порошкових матеріалів. Пишу дипломну роботу пов'язану з адитивними технологіями, а саме із 3D-друком – говорить Оксана. – Може когось і здивую, але ще з 11-го

класу вирішила, що оберу саме технічну спеціальність. І не пожалкувала! Як зараз пам'ятаю 26 червня 2018 року. В цей день в інститут завітали представники одного зі столичних машинобудівних підприємств. Тоді я навчалася на 5 курсі і мені було цікаво послухати, що нам розкажуть. Перед студентами виступив Микола Васильович Іванушко. Разом з ним був представник відділу кадрів. Я зацікавилася, записала телефони і вже невдовзі прийшла на завод.

Довго вмовляти молодого фахівця не було потреби. За словами Оксани Задорожної, страху від першого місця роботи зовсім не було, адже її попередили, що нею опікуватиметься досвідчений наставник – Анатолій Довбуш.

– З Анатолієм Дмитровичем я відразу знайшла спільну мову. Ані одне моє питання не залишалося без фахової поради чи вичерпної відповіді, – згадує Задорожна. – На моє переконання, інститут надає багато знань та можливість навчитися думати, а в трудовому колективі ти повинен бути комунікабельним, готовим перетворювати в практичні дії отримані знання та набувати нові, переймаючи досвід.

За словами Оксани Задорожної вона задоволена своїм професійним вибором і надалі готова працювати у машинобудівній сфері. – Велике значення має та обставина, щоб молодий спеціаліст потрапив до гарного наставника, щоб вчорашній студент не залишився на самоті з багатьма виробничими питаннями, щоб йому терпляче пояснювали та вчили, передавали безцінний досвід. У відділі технічного контролю та стандартизації, де я працюю, крім Анатолія Дмитровича, мені дуже добре допомогли інші представники – Ольга Корженська та Марія Довгейко.

Крім того, за твердим переконанням Задорожної, на першому місці у справжнього фахівця повинні стояти знання. «А посади, кар'єрне зростання, висока зарплатня, матеріальне та побутове благополуччя – обов'язково придуть. Виробнича сфера мені дуже подобається. Саме тому я хочу бачити своє майбутнє в цій галузі» – переконана Оксана Задорожна.

Продовження на 4 стор.

Бажання працювати

Продовження, початок на 3 стор.

Дмитро Субота –
головний конструктор
проекту СКБ

– Народився я у містечку Гадяч, що на Полтавщині. Мама працює вчителькою, батько – пасічник. Мій вибір, щодо освіти, вони підтримали, – говорить Дмитро. – Нещодавно я закінчив магістратуру механіко-машинобудівного інституту, який належить до Київського політехнічного інституту ім. І. Сікорського.

За словами Дмитра, до приходу на наш завод він рік працював на столичному підприємстві «Редукторні механізми». Водночас, за допомогою Інтернету, шукав цікаву роботу.

– Побачив вакансії, прийшов на цей завод, ознайомився з умовами, мав розмову з керівництвом, погодився, відділ

кадрів оперативно все оформив. Так я був зарахований до штату СКБ – згадує Дмитро. – Перші враження? Вони не були райдужними. Скажу чесно, технічна складова СКБ потребувала суттєвого перезавантаження.

Але молодий спеціаліст, як то кажуть, не опустив руки. Він твердо знає, що технічні фахівці дуже затребувані на ринку праці. А ще Дмитро переконаний, що вибрав у житті правильний шлях і свою роботу любить. «Вона цікава, різноманітна. Мені подобається спостерігати, як задум щодо проектування якоїсь деталі пропраховується, відображається на папері, виготовляється і практично втілюється в механізм. Отримую від цього професійне задоволення» – зазначає Дмитро.

Необхідно зазначити, що технічна складова СКБ поступово змінюється. Дмитро вже працює на новому комп'ютері з сучасним програмним забезпеченням. Але, на його думку, не тільки застарілі

комп'ютери не дають можливості рухатися молоді вперед. – Україна загалом відстає від передових технічних знань, які викладені у спеціалізованій літературі – говорить Дмитро. – Найсучасніші ідеї, розробки, досвід та вузькопрофільні напрацювання навіть у Інтернеті подаються мовою оригіналу та переводяться, як правило, англійською. Українською, чи хоча б російською вкрай важко знайти. Вивчення англійської мови, як засобу спілкування, не вихід, адже ми говоримо про технічні терміни, формулювання тощо. А знання, які отримували наші попередники кілька десятиріч тому – морально застарілі, хоча практичний досвід та своєрідне відчуття правильного рішення у старших працівників, як говориться, не відняти.

Розмірковуючи про своє майбутнє, Дмитро Субота зазначає, що прагне і надалі розвиватися у своїй спеціальності. «Розчарування немає, я люблю свою спеціальність і не виключаю, що крім досвіду конструктора набуду й інші знання» – впевнений Дмитро.

Вітаємо ювілярів, які народилися у березні-квітні!

Адміністрація АТ «ПКМЗ», заводський комітет, об'єднаний профспілковий комітет та Рада ветеранів заводу щиро вітають працівників та ветеранів підприємства, які у березні-квітні 2019 року досягли ювілейної дати з дня народження.

3 нагоди 70-річчя:

Нескорожена Людмила Іванівна – ветеран підприємства.

3 нагоди 65-річчя:

Лаврук Тетяна Павлівна – начальник бюро відділу головного технолога;

Шафран Віктор Степанович – машиніст насосних установок водозабірних споруд теплосилового цеху № 15;

Чорна Марія Федорівна – машиніст крана термічної дільниці № 35;

Дмитренко Ніна Іванівна – ветеран підприємства.

3 нагоди 60-річчя:

Драник Микола Васильович – електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування механоскладального цеху № 1.

3 нагоди 35-річчя:

Максимук Наталя Сергіївна – інженер з підготовки кадрів, бюро виробничо-технічного навчання.

Трудовий колектив АТ «ПКМЗ» щирозсердечно вітає заводчан, які мають багаторічний безперервний стаж на нашому підприємстві та святкують трудовий ювілей протягом березня-квітня 2019 року!

Трудовий стаж 35 років:

Терещенко Тетяна Василівна – охоронник відділу охорони та протипожежної безпеки;
Сашук Василь Васильович – начальник служби безпеки відділу охорони та протипожежної безпеки.

«МАШИНОБУДІВНИК»

газета трудового колективу АТ «ПКМЗ»
Видається з грудня 1922 року українською мовою.
Наша адреса: 03057, Київ, проспект Перемоги 49/2
АТ «ПКМЗ», редакція газети
«Машинобудівник».

Комп'ютерна верстка та друк
виконані на обладнанні підприємства.
Реєстрація свідоцтво Кі №484 від
14.03.2000
Наклад 300 примірників.

Погляди та думки авторів не завжди
збігаються з поглядами редакції

Редактор А. Кучеров